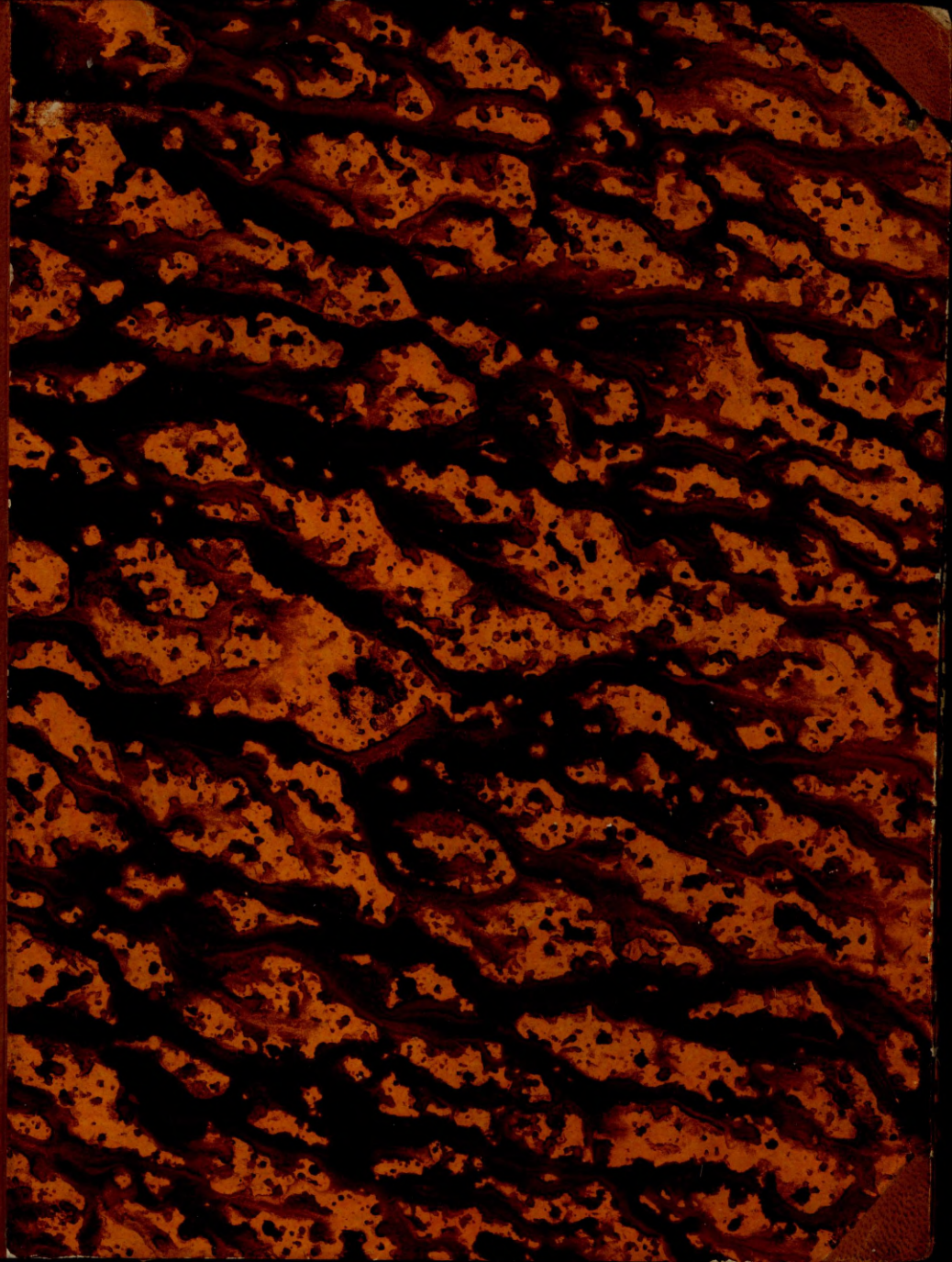

1.
6

РАКІ.
1436

1476

SZOMORV HALOTTI
PARENTATIO,
MELLYET

Amaz áldott emlekezetu, Istenfélo,

Nagy tanácsú Vri Embernek

TEKYNTEJES NEMZETES

WARADIMIHALY
VRAMNAK

Utollo tiszteletes eltakarittatásának alkalmatof-
ságával tett a SIR felett, a^o Nemes Cassai Helv.

Conf. lévő Evangelicusok Templomában

Anno 1691. 27. Maij.

DEBRECENI E. PAL, A^o Sáros Pataki Reform.

Ecclesiából számkivetésre jutott, Christus Jesus
edgyűgyű Szolgája.

ES MOSTAN SZEM ELEIBEN BOCSATOTT

CASSAN,

Nyomtatott KLEIN JÁNOS által, 1693 Elzt,

Nehem. 13. §. 14.

Emlekezzél meg én rólam én Istenem, és ne engedgyed hogy
el töröltesse az én jó teteményim, melyeket cseleked-
tem az én Istenem Házával, és annak rendtartásával.

Solt. 112. §. 6.

Eorók emlékezetben legyen az Igaz.

Péld. 10. §. 7.

As igaznak emlékezete áldot, az hamissáknak nevek pedig meg-
rothadt

Ela. 3. §. 2.

Jmé a' Jeshova a' Seregeknek Ura, el-vépsi Jerusálemből és
Judából a' Tamaszt,

Apost. Csel. 26. §. 31.

Ha csak a' bajban nem maradnak, ti meg nem tartathattok.

Jelen. 13. §. 10,

Jtt tették meg a' Szenteknek hitet, és békefészes türesek,

AZ NEHAJ. TEKJT. NEMZETES
WARADIMIHALY,
VRAMNAK,

Meg maradtott szomoru Özvegyének

N. E M Z E T E S

MARIASI SVSANNA
ASZSZONYNAK,

Az minden kegyelemnek Istenétől gazdag vigasztalást, és bőséges
lelki s' testi áldást!

NEMIZETES ASZSZONYOM! Idvezült
Edes Vrának áldott jó emlékezetit akarván Ke-
gyelmed az maradéknál-is örök emlékezetben hagyni,
kiváná túlem mind izenets' mind levél által: hogy az Id-
vezült VR temető sirja felett tett edgyűgyű elmélkedése-
met Világ eleiben bocsátanám; Ebbéli Kegyelmed kegyes
kivánságának czélom kívül-is engedelmeskednem kelle;
Tegye az VR ez lengeteg és edgyűgyű tanítást gyűmöl-
csőzővé a Kegyelmed lelkének vigasztalására, s' mások-
nak-is, ha kik olvasándgyák épületekre: Légyen az VR
a' Kegyelmed része mind örökké! Amen. Irám Patak
mellett, Horyka nevű faluban, szomoru szám-ki yetteré-
semnek helyén. 20. Decembris 1692.

Kegyelmednek

kéls szível szolgál

DEBRECENI PAL.

KEZDŐ

KEZDŐBESZED.

A Moses második Könyvének tizen-ötödik Rébében, a 23, 24, 25- dik versekben ilyen historia vagyon megírva. *Asz Israel fiai*, minek utánna az Egyiptumi vas kemenczéből, ki jötte nek, ötödik statióban jutának egy mára nevű helyre, halott nem ismáták az Márának vizeit, mivel hogy azok keserűk valának: azért nevesék azt Márának. Annakokáért morog vala az nép Moses ellen, mondván: Mit igyunk? Mikor azért kiáltott volna Moses az Urhoz, mutatá az Ur neki egy fát, melyet minek utánna az vízben vetett volna, megédesedének az vizek:

Asz melyek régen megíratattak, az mi tanúságunkra irattattak meg, hogy az békefészes törés által, és az frásoknak vizsgálások által reménységünk legyen, Rom. 15. 4. Azért, az meg említett historiából lelkünk javára s' vizálgatására tegyünk fel ilyen fundamentumos igazságokat:

I. Ez a gonoszban tétetett, tündéres világ, s' ez a mi világi életünk, valamig az mennyei hazán, az nekünk ígért lelki Chanaan örökségen kívül bujdosunk, a mi barátok-ságunknak pusztája, Lásd Solt. 39. v. 13. 1 Chron. 29. v. 15. Solt. 119. 19. Sidok. 11. 13, 14.

II. Ez szarándokságunk pusztáján való bujdosásunkbá sokszor jutunk Mára nevű helyre, hol keserű vizek vannak, melyet nem ihatunk. Ierem. 8. 14. a gyakori magunk szemeiből ki facsartatott sűrű köny-hullatások vizeinél e-
egyéb

gyéb italt nem találunk ez Mára nevű pusztában, de ez a víz is keserű, Lásd Solt. 102. 10. 42. 4- 80. 6, valami seprős zavaros bort is kaphatnánk talám e pusztában; de mivel az Isten haragjának pohárában van töltve ez is, azért keserű, Solt. 75. 9. Esa. 51. 17, 22.

III. Mikor az Mára pusztájában ilyen keserű vizekkel kínál, sőt itar az Isten bennünket, dörmedünk, zugolodunk sokszor, mint az Izraél fiai a keserű vizekért, zörög morog a Caro, meg-hevül a szív, az indulatokban fel-gerjed a tűz, s' így szoll a nyelv: *Jelents meg Uram* az én végemet is, Solt. 39: 5. *De miért ad az Isten a nyomorultnak világosságot, és életet a keseredett szívűeknek?* Iob. 3: 20. ezt mondogállya sokszor e Mára pusztájában, a keserűség vizeitől s' maga sűrű könyhullatásitól meg-részedett szegény lélek: *Ne bízjatok engemet Naominak, hanem Marának, mert keserűséggel illetett engemet a Mindenható.* Rhur. 1: 20.

IV. Nem hadgya az VR az ő Izraélét s' az ő Szenteit e Mára pusztájában tellyesfleggel el-szakatzkodni; a keserű vízzel tellyes pohárt vagy ki-veszi az öveinek kezekből, Esa. 51: 22. vagy mig a lenne, a keserű vizeket megédesíti, mert *avagy nintsene Bálzam olaj Gileadban?* Ier. 8: 22. egy fát vét Isten a mi gyötrelmes keserűségünk vizeiben: a Jésus Christus kinos kereszttinek s' keserű kínzenvedésének érdeme által, a mi keserűséginket meg-enyhíti.

Ha a tűzet olajjal akarnám öntözni, ez Mosesi historiából Szent Irásramája berint csináltatott Allegoriát, ez izomoru alkalmatosságra mindenik punctum szerint világosan szabhatnám: Vallyon nem köszönte reátok az VR

(5) a keserű vizekkel töltött pohár, melyet az Isten bennünket, dörmedünk, zugolodunk sokszor, mint az Izraél fiai a keserű vizekért, zörög morog a Caro, meg-hevül a szív, az indulatokban fel-gerjed a tűz, s' így szoll a nyelv: Jelents meg Uram az én végemet is, Solt. 39: 5. De miért ad az Isten a nyomorultnak világosságot, és életet a keseredett szívűeknek? Iob. 3: 20. ezt mondogállya sokszor e Mára pusztájában, a keserűség vizeitől s' maga sűrű könyhullatásitól meg-részedett szegény lélek: Ne bízjatok engemet Naominak, hanem Marának, mert keserűséggel illetett engemet a Mindenható. Rhur. 1: 20.

vetkezendő állapotját adgya - ki; a' 18. versben pedig (melly a' mi leczkénk) el-változtatván s' felben szakasztván az ő rendes szavainak folyamattját, mint egy hirtelen fel-buzdul, izemeit, kezeit, szívét, s' foházkodást Isténhez fordítja, s' annak idvezítését ohajtya.

M A G Y A R A Z A T.

Csuda dolog, hogy sok Keresztyén Fordítók s' Irás magyarázók itt csak testi szabadulásról gondolkoznak; (mint a' mi Magyar fordítónk-is) mint ha Jákob Propheciai lélecek által látván, melly sok igyes bajos állapot, ellenfégtül való el-nyomattatási lesnek a' Dán nemzetének, ingemiscalt volna, fohajozott volna lelkében, kéri Istent, hogy akkor mikor azok a' dolgok leendők, jöjjön-el a' Dán nemzetének szabadítására.

Nagyobb és mélyebb dolgokrul való gondolkozásra viszen minket a' szóknak ereje, mellyekben egy-is nincsen font nélkül, a' régi Sido Paraphrasták-is ezeket a' szókat a' Mesiásra határozták.

KERES. 1. *Mértetik itt az Isten Idvezítésén?* FEL. Sok értelemben vétetik a' szó: Leg-gyengébb ereje ezen szónak midőn külső és testi szabadulást jegyez, szorosabban 2. Iegyi ez a' szó az örök életet, melly ez életbéli pályára futás után adatik az hívőknek; mivel pedig ez az örök élet nem adatik senkinek, hanemha fel tértetik az váltság munkája, azért 3. a' váltság nagy munkájának-is confumatioja *idvezítésnek* mondatik; mivel pedig ez az *idvezítés* Idvezítőt kíván, ezért önnön maga-is az mi Iesusunk, ki ez váltság munkáját véghez vitte. 4. *Isten Idvezítésnek* mondatik, Luc. 2. 30. és 5. mivel hogy ez Idvezítő mikor

ő mikor az váltság munkáját el végezte, fok drága lelki jókat szerzett és érdemlett minékünk, azért azok a' jók is váltság és idvezítésnek nevezetnek, Sid. 2. 3. Mivel pedig ezek az Isten idvezítésének értelmi egymashoz kötettek, s-egymásbul folynak, mikor Iakob közönségetlen az Isten idvezítését ohajtya, mind ezeket az drága lelki jókat várja; várta az örök életet, mellyet az ő vérével érdemlett az Idvezítő, az a' Schilo, kirúl oda fellyebb a' 10. v. De mi áll ellent, hogy ezeket a' szók tegyenes értelemben így ne vegyük: Várom az te Iesusodat Iehova, abban az Iesusban mint Idvezítőben vagyok hitem, őtet szeretem, őtet ohajtom, ő véle edgyesülni kívánok, el hiszem hogy ő bizony a' jő, vallást tészek a' felől, hogy az igaz élet reménsége ő benne rejtetett el; Most legközelebb halálom oráján, éltém utolsó spiczzen, őtet várom, őtet ohajtom, hogy jöjjön el, és az én lelkemet vegye magához, s-idvezitse. Oh idvélséges, halál félmű ellen való vigasztalással telyes szok! oh nagy lelki bizodalom! Az ki ilyen hitben hal meg, az ki ilyen reménséggel vagyok életének utolsó spiczczén, az ki ilyen vallást tészem, Az tanubizonyoságot tészem im ilyen következendő dolgok felől. (1) Hogy ő néki reménsége van ez élet után más jobb élet felől,

(2) Hogy ő tudja azt, mitsoda kívántatik arra az életre.

(3) Kiben rejtetett el az az élet, s-kinél vagyok az:

(4) Hogy néki jó lelki ismereti vagyok.

KERD. 2 *Mi az oka, hogy az Dán nevű Jia felől való prophetia után veti Jákob ez foháskodást?* FEL. Ehez ki ed-

gyet, s-ki mást (zoll). 1. Némellyek azt mondgyák, által látta Iákob prophetiai lélekkel, mitsoda nehéz bajoskodásockal kell kúszkódnai az Dán nemzetének, az igiret földén néki sors szerint jutando örökségnek elnyerésében, Lád errül Ios. 19. 47. Birák. 1. 34. Altal látta azt-is, hogy az Istentől való elszakadásnak és bálvány imádásra való vetemedésnek első kezdeti az Dán nemzetéből lenne, azért erre az ő maradékira következendő (fatumoknak) életnek emlékeztetire megnyógellerte magát, fohászkodott az ő megtartó s-Idvezítő Istenéhez. Az kik ez uton járnak a magyarázatban, csak az testi szabadulásról gondolkoznak. 2. Mások azt mondgyák: hogy Iákob v. 16. 17 prophetál az Dán nemzetéből származando Sámsonról, és ez uton elszében jutott néki az, a kinek Sámson nagy mértékben (typusa) ábrázolója leendő vala, tudniillik, az Iesus, azért az ő oratiojának rendiben ahoz az Iesus-hoz fohászkodik.

Sok nehéz vélekedések vadnak e körül az Dán nemzetsége körül: Disputállyák azt az Tudosok: Miért nincs emlékezet Dánról, 1 Chron. 4. 5. 6. holott az Izrael egész nemzetségének minden elszaporodása bőven leiratik, Ismét, Apoc. 7. holott az Izrael 12 nemzetségiből elpecsételtetett ezerek száma rajszoltarik le?

FEL. 1. Az Chronicákban azért nincs emlékezet Dánról, mert mikor az a számlálás lőtt, akkor az Dán nemzetsége igen megkevesedett volt, csak egyvelesleg lakott egyéb (tribusokkal) nemzetségeikkel, sőt az Tyriusok és Phoeniciusok közzé-is igen elgyvedett volt, mivel azoknak határához igen közel volt az ő határa. Az Titkokat láto

kat láto Szent Iános könyvében hogy Dánról emlékezet nincsen, abbantitok van; nem, mintha abból az nemzetségből származando lenne valaha az Anti-Christus, mint akarják némellyek; hanem mivel a Dán nemzetéből ment ki Izraelben az bálvány imádás, Birák. 17. és ezaránt magát a Dán nemzeté typusává s-példazójává tette amaz lelki Babylonnak, melyből származott ki ez világra az bálványozás, az öntetett és faragott kepeckel való lelki paráználkodás; mert a 144 ezereken, kik a 12 nemzetségek-ből elpecsételtetteknek mondatnak, értetik a hívó sokaság, melly a Sion hegyen áll a Baránnal, (Iel. 14. 1) melly Szűz, és ez világ bolondságival magát meg nem ferteztette, (v. 4.) ennek a hívó sereg számának ellenében tétetik a fenevadnak száma, mely 666, Ielen. 13. 18. mely számokról hogy most bővebben ízollyak, nincs idő reá, holott talám kelletlenül távolab-is mentünk a fel tőtt kérdéstől, mely ez vala: *Miért vettetik az Jákob fohászkodása az Dán nemzete felől való prophetia alá?* EBLEL. 3. Ez az Iákob fohászkodása az ő oratiojának s-Testamentum tételének éppen az közepin vagyon, azért itt beszédének közepin az öreg Patriarcha, mint egy pausat lelegzetet veszzen, és egy kevesse rendben vett szavainak folyamattját felben szakasztván, úgy lövellődött ki az ő lelkéből ez a fohászkodás, példának okáért mikor valamely öreg ember valami Istenes dolgot, valamely szent históriát beszél, nehá el tickadván felben hadgya beszédet, pihen, és akkor Istenhez szokott fohászkodni; Iaj Istenem! ne hadgy el, legy velem, &c. én Istenem! így esett itt a Iákob dolga: őt prophetia előzi meg (mivel Simeonról és Leviről való

beszédet az 5., 6., 7.-dik versekben edgyűve foglalta volt) viszont őt követi a Dánrul való prophetiát, a Dán nemzete s-errül való beszéde éppen közepben esik, kihez s-kirül való savainak alkalmatosságával, é halálához közelítő vengjámbor lelket veszen mint egy paulaban, és az ő idvelességnek Istenhez foházkodik.

T A N V S A G.

Csak egyedül az az igaz vigasztalás, melly a szegény lelket nem csak ez életben, s-ez életnek háborui között; hanem ez világi nyomorult élet utolsó spiczczen, és a halálnak óráján-is az Isten idvezítésének áthatatos reménységével biztattya s-vigasztallja. *A' Lecskeben, veld őszve* Solt. 119. 174. Philip. 1: 20. 21. Peldab. 14: 32. 1 Corinth. 15: 19.

Q O K A.

Mert az halál minden dolgoknál irtóztatóbb, és minden változásoknál nagyobb változás: a szegény léleknek minden ez világon lett lelki harcza felett, (melly világ baj-viadalnac theatruma) leg keservesebb s-leg súlyosabb harcza vagy on életének utolsó spiczczen, azért ha az Isten idvezítésének áthatatos reménysége akkor nem vigasztal bennünket, minden teremtet állatoknál nyomorultabbak leszünk; akkor jönec elő a lelki élméretnek minden bűneidet szemed eleiben rako, Istenedtől irtóztató, s'kétségben esésre kiserítő, minden égi menydörgésnél, s'villámaínál rettenetesebb kemény szozati s'vádlaí: Az halálnak iszonyu félelmi, s' a keserves nyavalyáknak fájdalmi trupponkent majd reád tudulnak, testedtől, szerelmestől, jószágodtól, gazdagságodtól, &c. majdan leendő elválásodnak nehézsége elmédet majd meg bodit-
tya, az

tya, az mi leg keservesebb: meg esküdt ellenséged a Sátán leg utolsó s-leg keményebb probát, s-csatát lelked ellen akkor áll; mert jól tudgya, ha ez csatát elveszti, ha ez harczon téged meg nem győz, soha többé itt a harc mezén reád nem akad.

Ez keserves baj-viadalnak idején, egykor ősztán fedjed le-csüggedni, orczád meg-hervadni, orrod el-kékülni, al-kapczáid le-szákodozni, szemeid gyökerei ropogni, nyelved tántorogni, lélegzeted el-fogyni, torkod s-melyled hőrögni, veritéked meg-hidegedni, szád s-nyelved szomorú halált jelentő rajtékot tűrni, &c. egy szóval: e-gész tested sátora el-bomlani kezd, szived, lelked majd el-fogyatkozni; várván, a szomorú rettenetes indulásnacsoda vége lehen, tudgya szegény lelked majd kell egy felé az öröcké valóágra menni: oh siralmas állapot! oh é kerek ég alatt lévő minden teremtet állatoknál nyomorultabb ember, mit csinálz akkor, ha csak ez a vas-macska, tud: illik, az Isten idvezítésének áthatatos reménysége szegény lelked hánykodó hajóját meg nem tartya bizony kétségben kell esned. &c.

O K T A T O H A S Z O N.

I. Soha az a lélek elégséges halálat nem adhat Istennek, mellyet következő meg-bóldogulásának ésméretire-s-érzésére juttat Isten még ez életben, hogy az világi élet utolsó spiczczen-is azzal vigasztaltassék. II. Nem csak vélekedő, hanem erős, áthatatos hiedelemmel bizonyosnak kell hát lenni a Keresztyén embernek mindezen életben, s-mind kíváltképpen halála óráján idvelessége felől, másként célotat nem tudod miért futcz é világon a pál-
lyaban

lyában. 1. Cor. 9: 26. 27. ha idvefféged' felől bizontalan vagy, mi haszna van ezen a világon minden örömdönc? lásd-meg *Elai. 59: 20. 21.* 2. Tim. 1: 12. Colos. 1: 5. &c. Hivő ember! lelked idveffégének bizonyossága felől, hogy bé mégy az kárpiton belől, hova a mi előjárunk, a Melchisedeknek rendi szerint öröckévaló Fő Pappá lett Iesus-is bé ment, három erős argumentumockal biztat tégedet Szent Pál: Sid. 6: 16-20. (1.) hogy *az Isten meg eskütt az te lelkednek*, melly Isten esküvést soha semmi teremtet állat fel nem bontya, se halál, se fegyver, sem ördög, sem pokol. Alral látta Isten azta perpatvart, versengést, villongást, ketelkedést, mellyet az ördög, ez világ, s a magad teste szokott lelked ellen támasztani, hogy ennek nyakát szakassza, s ezt el igazítsa, meg eskütt az Isten, hogy semmi kétkedésed ne lehessen. (2.) hogy *az Isten ígértiben változhatatlan*, ezért lelked idveffégének bizonyossága az Isten tanácsának változhatatlanságán fundáltatik, a Görög szó ereje annyit tézen: a mit Isten ide tett, amoda nem tési, és ellemben. azért, mivel hogy Isten tégedet ide az az: a választottak közzé tett változhatatlan örök tanácsában, hidd-el, hogy amoda, a kárhozandók serege közzé nem tézen. (3.) hogy *hasudni nem tud az Isten*, valamit meg-mondott az te idvefféged felől, ugy lézen, &c.

III. Oh nyomorult s-boldogtalan emberek hát azok, kik nem rendelik ugy életeket ez világon, hogy halálok óráján azzal a vigasztalással biztathatnák szegény lelkeket: el hiszem, senki nincsen közzületek a ki valaha nem gondolkoznék az öröckévalóságrul, senki nincsen, ki nem kívánna idvezülni, de ritka ember rendeli ugy életét hogy

hogy méltová tegye magát az örök életre; sok ugy ez világ galibás dolgai közzé egyveledik, hogy ne láthassa az Istent, ne ésmérhesse s kereshesse az ő leg főbb javát, csak alig-is emlékezzék meg halála után való állapotjárul: oh ember! miért nem gondolkozol arról, miként lesz állapotod életed utolsó spiczen? miért nem tézfelf szert jó idején arra a vigasztalásnak alhatatos fundamentomára, melly szegény lelked hanykodó hajóját leg-nagyobb haboruidban meg-tarthatná? Emberek! bizony senkinek nincs a hatalmában hogy tudhatná: micsoda gondolati fognak néki lenni *in puncto mortis*, az halál óráján, és micsoda szokat fog akkor szollani; vadnac ollyan nyavalyák, mellyek az elménec észét vesztik s azt meg-bódittyác, vadnak ollyak, mellyek a nyelv köteleit meg-fogják, és szólni nem engedik, gyakorta meg esik az-, hogy az ember azon az utolsó órán, azokat szollja, mellyekhez szokatta magát egésleges korában, vagy jók, vagy gonoszok azok, az fősvénynek, kevélynek, a' nagy testis világi forgalmatosságban el-merült embernek, elméje, akkor-is csak az ő hejában-valóságának objectumi körül jár, azok vonnyák el szivét, s nem gondolkozhatik az ő öröckévaló javáról, oh boldogtalan az illyen ember! *Utinam sapient, intelligerent ista: animum adverterent ad finem suum!* Oh vajsa eszesek volnának az emberek, értenék eseket: *gondolkoznának az ő utolsó végekről!* 5. Mos. 32: 29. Három rendbéli embereknek a halál óráján meg kell bolondulni: (1.) az hamislan gazdagodóknak, lásserrül, Ierem. 17: 11. *A' fogoly madár sokat tojik, de nem költi ki, a ki gazdagságot gyűjt, és nem igazán, az ő napjainak közepeiben el-hadgya azt, és az*

és az ő utolsó óráján bolond legyen. Math. 19: 23. 24. 1. Tim. 6: 9. 10. (2.) a' meg-ismért igazság meg-tagadoinak, láss erről, Math. 12: 31. 32. Sid. 6: 4-6. és 10. 26. 27. 1. Cor. 16: 22. 2. Petr. 2: 20. 21. (3.) a' Tyrannusoknak poenitentia tartatlan gyilkosoknak, s' ártatlan vért szomjuhozóknak példak: Chaim, Saul, Iudás, &c.

II. I N T E S.

(1.) Oh ember, hogy halálod óráján jó gondolkozásokkal lehessen szived tellyes, még ez életben olyanokra szoktasd magadat. (2.) Még ez életben igyekezzed megérzeni az Isten idvezítésének fenségét, hogy halálod óráján azzal biztathasd magadat. (3.) Mig az utban vagy ember, mig az Isteni hofszu túrés utannad várakozik, vedd eszedben magad, ne keményítsd meg szivedet, térj Istenedhez, és úgy élj, hogy halálod óráján az Isten idvezítésének reménységével dicsekedhesse, hiteld el magaddal: hogy soha az a' reménység meg nem szégyenít, gyakorta fohászkodgyál így Szent Dáviddal. Solt. 51: 14. *Add meg énnekem óh én Istenem, az te idvezítésednek örömét!*

R Ó V I D A L K A L M A S Z T A T A S.

Fordicsátok immár egy kevesse kegyes Halgatok szemeiteket velem edgyütt é fekete gyászizal bé vont bómoru koporsóra, s' vallyon ki zárattatott e' főtét boltban? Egy Vritost, mellynek elevenítő Gazdáját, a' jó lelket, az Isten idvezítését ohajtó s' váró hit és reménység, e' két sebes szárnyak, az Isten Paradicsomában ragadtak. Oh Izraélnek ekeffége Va Isten! az te hegyeiden az halál mérges nyilaitul meg-sebesedvén, miképpen hulla el ez hatalmas,

hatalmas, bölcs, okos, tanácsos, Isten-felő, kegyes Vri ember! óh buban merült, oh nyomorult Izegény Magyar Haza, ebben levő árva Reformata Ecclesia, kinn edgyik keserves kár vallásnak s' nyomoruságnak örvénye a maffikat hujja, mig majd elborulsz s' el fogdcz tellyeséggel, melly igen el kezdé a bölcs írtelű Isten holnod alol rángatni s' ki dőjtögetni jó támalzidat, oszlopidat, s' igaz Fiadiat!

Ki volt, s' mitsoda ember volt ez előttünk gyászos koporsóban feküvő Néhai Tekintetes Nemzetes W A R A D I M I H A L Y Vram, nem szükség sok szóval eleitekben terjeszteni, úgy mint kik mindnyájan őtet jól esmértétek, ki felől az livor, s' az irigy szemű s' lelkű Momus-is balul nem szolhat, ha candidus s' igazán akar szollani. Enchomiuminak (igaz dicsiretinek) Compendiuma (sum-mája) (túlem csak ez: Istent-felő, tiszta leli-esméretű, Istenéhez, Királyához, Hazájához, Vallásához, hűséges: irgalmaskodo, Istene dicsőségéhez buzgo, syncerus, candidus, emberséges, mindeneket becsülni tudo, job-bagyit nem fanyargato, azokon nem kegyetlenkedő, tanácsos, okos, szép experientiájú, mind utolsó pihenéseig, igaz hitiben álhatatos, halála óráján-is az Isten idvezítésének álhatatos reménységétül neki bátorittatott jó lelkű Embervala.

Rara avis in terris, nigroque simimillima Cygno.

Oh melly ritka, fekete Hattyuhoz hasonló madár az ilyen Virtulockal tündöklő ember!

Boldogralan Magyar Haza! egy jodra termett, szolgálatodra született jó Fiadtul váltál hát meg.

Hát te, óh szegény szélvészről hányattatott, minden
külső vigasztalástul meg-fosztatott, sokképpen meg kefe-
rittetett Magyar-Országai Evangelica Reformata Ecclesia,
igye fogott nyomorult forsd idején, micsoda gyámo-
lodtul, ofzlopodtul, igaztagodtul, jo fiadtul fosztattál-
meg, szollyanak erről azok a törélen álló s' vigyázó, Isten
szent neveért szüntelen buslakodó jó lelkek, kik nyög-
nek a' Ioseph romlásán!

Tekintetes Nemes Aba-ujvármegye! egy igaz jó
tagodtul, nagy Tanácsu Assessorodtul te is meg-váltál.

Nemes Cassa Városa, ebben lévő, sok tövissék között
nyögő Helvetica Confessio lévő Ecclesia, valóban jó
gyamolodtul, igyess' bajos állapotidban melletted szive-
len forgolódó egy hűséges tagodtul, sőt bizony édes A-
tyádtul te is meg-fosztattál!

Leg közzelebb, titeket hívott az VR Isten nagy kár-
vallásra, gyábra, s' keferűségre, ez Istenben el nyugodott,
áldott emlékezetű Vnác, mind két ágon lévő tisztelgés-
téli Atyafiai, Sogori, rokoni, &c. Nemzeres Férfiak s'
Aszfzonyi állatok, kik valami szoros relatio, vérésg, attya-
fifág Sogorság szerint, ehez az Nemes Vri, régi jó emle-
kezetű WARADI familiához tortoztok, (neveiteket ed-
gyenként elő nem számlálom, majdan mikor éppen Sir-
jának széliről töletek a' Rhirmizáló által igaz Atyatok fia,
Atyátok, Sogorotok, rokonotok &c. edgyenként el-bu-
czúzik, neve mindeniteknek tisztelgésnek okáért meg-
emlitterik) El-híszem: bizonyjal fáj sziveteknek kefer-
vesén eza' nagy Seb, eza' csonkaság, mellyet az bölcs
itilettű

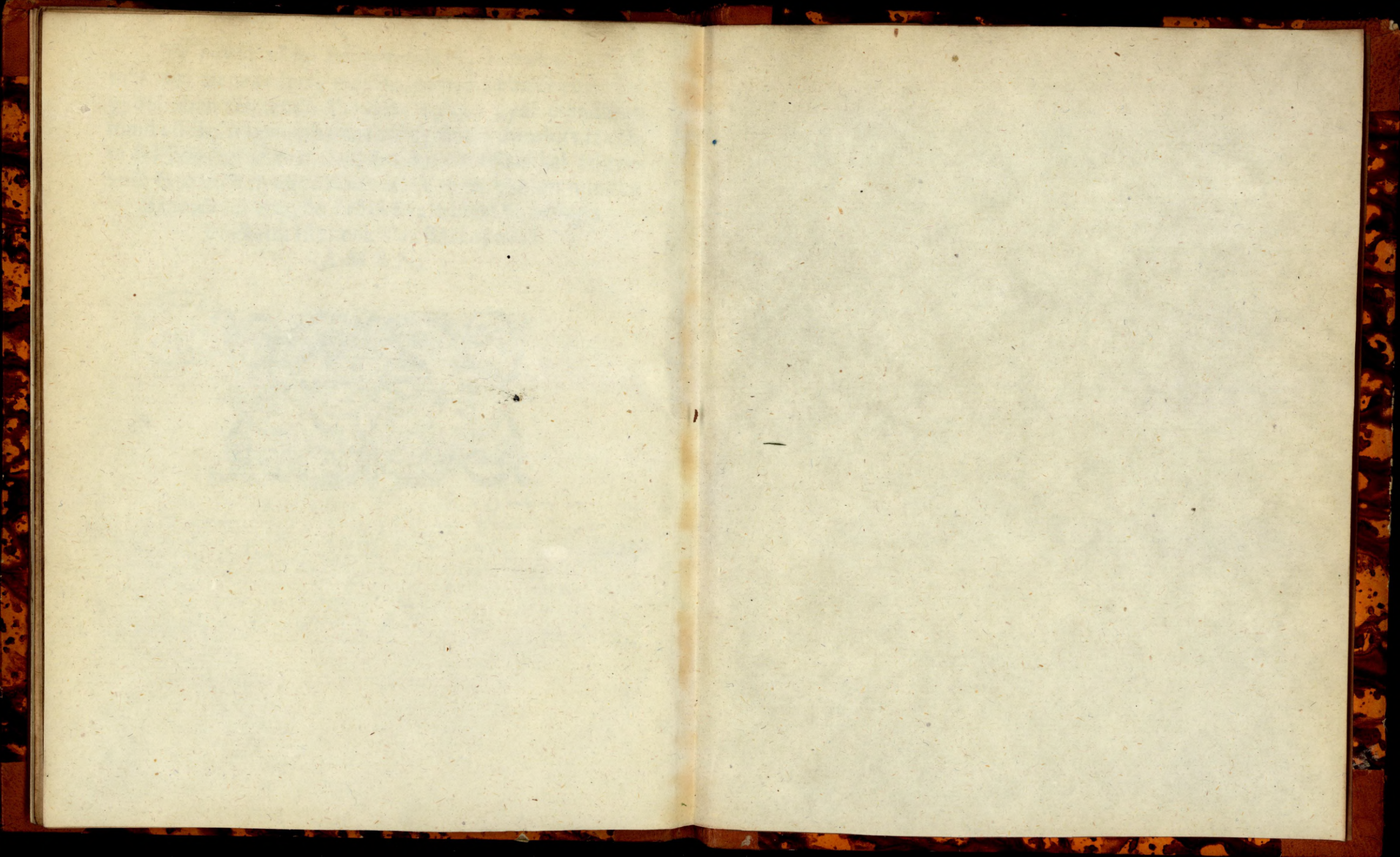
itilettű Isten, e' szép hírű, emlékezetes Nemes Familián
mostan vágott s' ejtett.

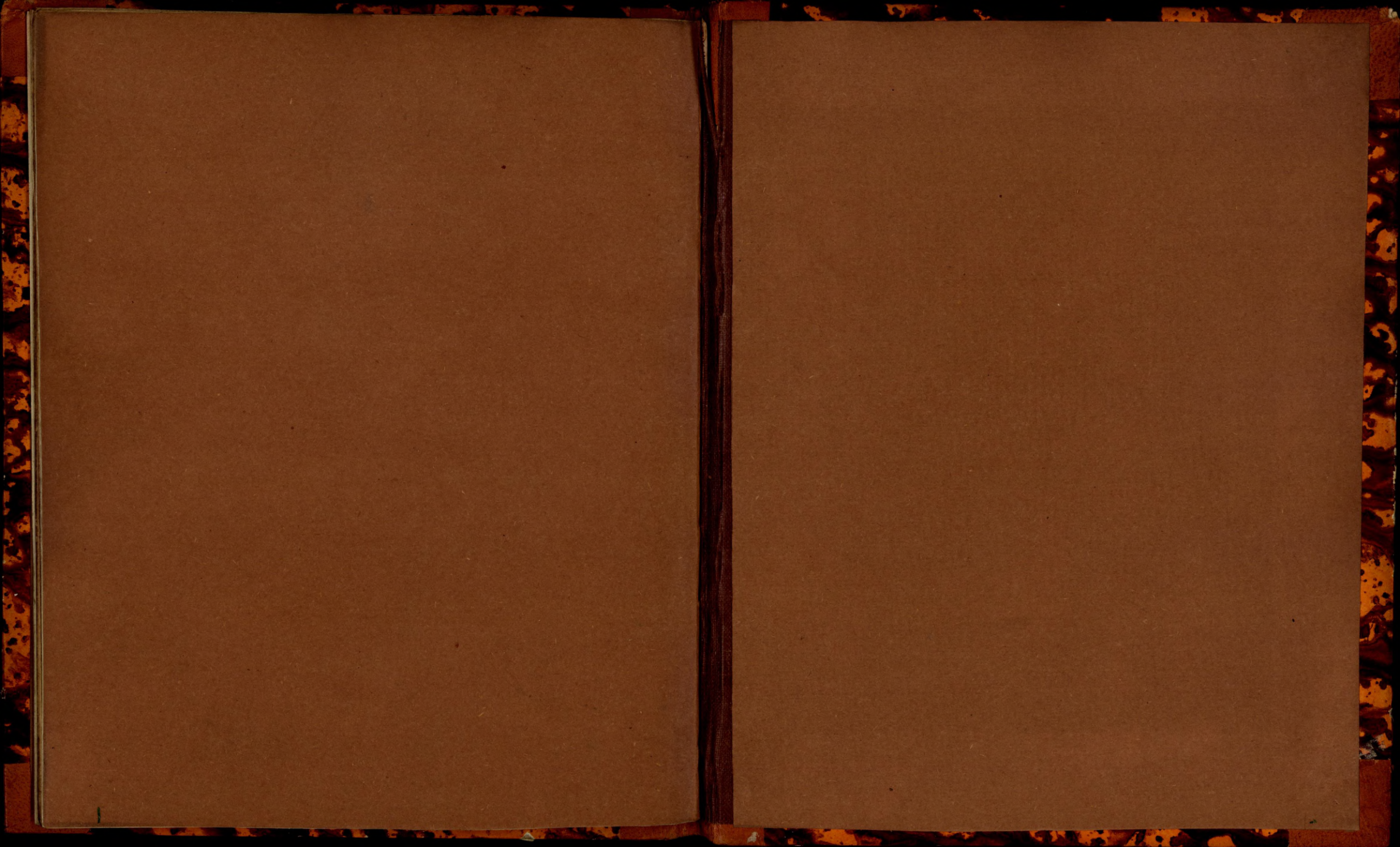
Oh! hogy fordítsam reátok már utollyára szavai-
mat, a' szomorúságnak tövileitül mérgelen meg szurdal-
tatott, el-felejtetheretlen gyász s' keferűségre hivattatott
lelkek, ez Vaban megholt, Istentől Vrnak szülő Edes
Annya, sok keferűségek tárgya, Néhai N. HARTYANI
ANDRASNE Aszfzonyom, szerelmes házastársa Nem-
zetes MARIASI SVS ANNA Aszfzonyom, és a-
zon Vrnak szerelmes gyermeki, Edes Leányi; látom,
hogy lelketeket nem csak el-borította, hanem két élő
tőr modgyára által járta, s' mint valami ragadozó Har-
pya sziveteket ugyan meg-fazaggatta a' keferűség. El esett
az ti fejetéknék ékes Coronája. Oda van szülő Edes
őreg Anya, életednek (Isten után) egy reménye, vén-
fégednek Istápjá, egymást tengeri habok modgyára u-
gyan meg toló sok keferűfégednek enyhítője: oda van
szomoru Edzvegy az te Edes Vrad, Fejed, Coronád,
gyönyörűséged: Oda van Arvák az ti édes Atyátok, el-
dült Ofzlopotok, nincsen gyámolotok! De miért öntő-
zöm én az tűzet olajjal! Csenedesdgyetek liralmitok-
ban keferves lelkek, nyugtalsátok meg sziveteket a' bölcs
Istennek szent tanácsán s' akarattján: *Ó as VR, ugy csele-
kedett, az mint neki tetcsétt, mondgyátok ezt Daviddal:
Meg nemulok nem nyitom meg as én számat, mert tudom,
Isten! fogycst te cselekedted.* Be rak arította őtet az VR az
ő ágyas-házában, hogy ne látsák az ő szémei a' követke-
zendő nagy veszedelmeket.

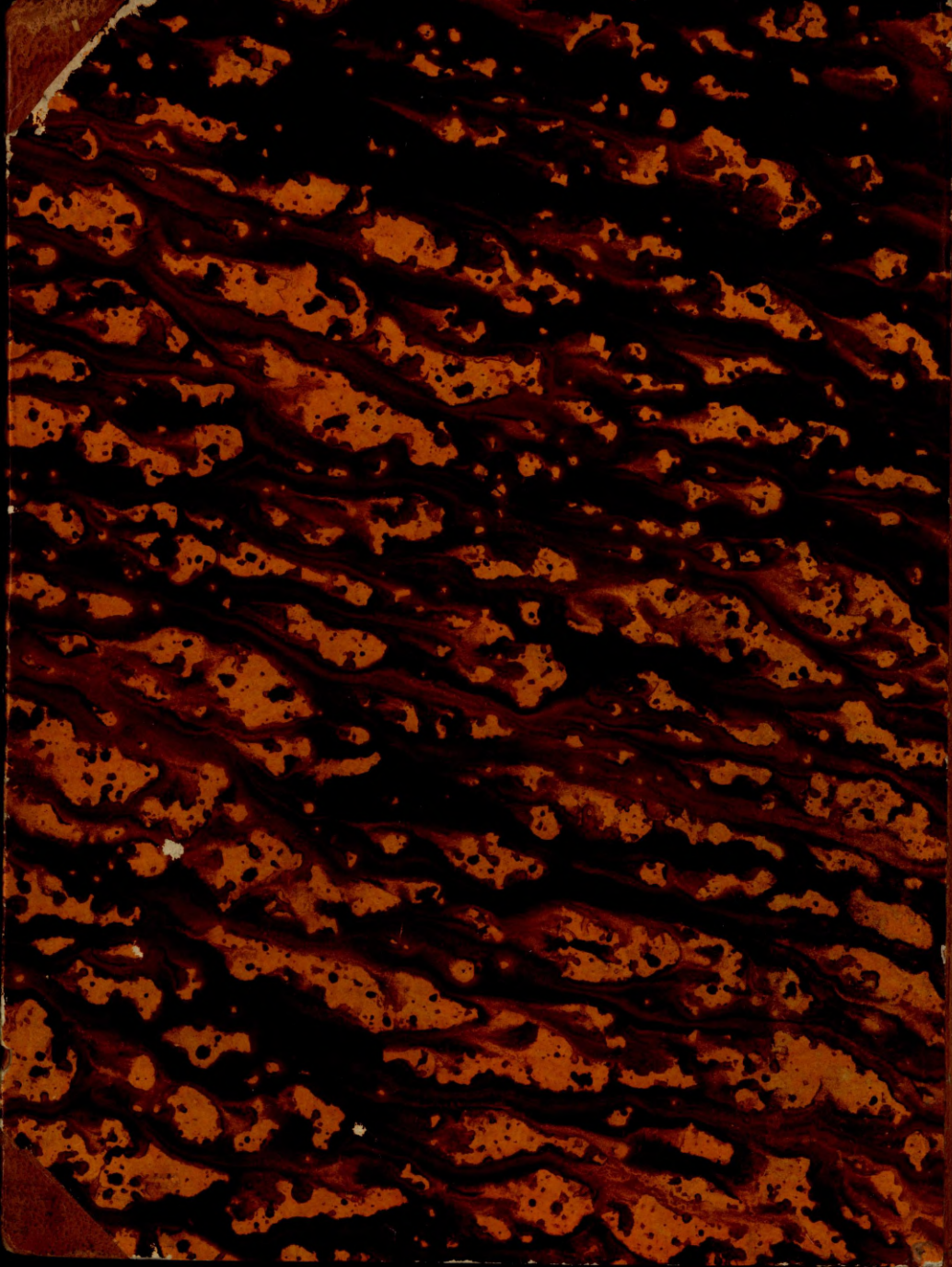
Te pedig világi sok gondoktól, bajoskodásoktól
már meg menekedett, majdan Anyád kebelében, föld
gyomrában téterendő Vri test, nyugodgyál csendesen
mindaddig, míg nem az Archangyálnak trombita szavá-
ra fel költözel a' már meg boldogult lelkekkel edgye-
sül, és az örök nyugalomban bé vitél, holott minden
Szentekkel edgyütt örökké való celeusmát fogl-
z énekelni Istennek s' az Báránynak!

nio pie vobis Eccl. 9: x 3. finge tibi. Hinc. p. 1) vulgatz ite amf.
Kifait hoo utrum ratio en amor fit dignus. u concludunt incriminandi
n felix, o n iz pient vobis Tonia Hbrai. Ad talit, Amor d' odium
non valet hoo, et in qd casu fia. fia est. e p'mto, gendrofy, i. 1-
iz b'lyt de se. n crimoz simet. Nro vgt sy illud ex fia. hand
ex fia. Lelenele b'lyt tembironyge, he ex e mi lathialil dx-
2 mly tembironygeot zpt off tol hoo mi finte fia. He vgt vale Ro. 8: 16, 17

R

1